

OBHAJOBA PRO LÁSKU

Láska nemusí míti slova
nemusí mít obhajobu
to jen osud zas jednou nepřál
dvěma citu-chtivým snobům.

Ty jsi v mínus druhém patře
já vzhůru stoupám jako dým
jsem jak střípky barevného skla
a Ty jak démant ukrytý

RF:

Spolu:

Nejsem nic než kapka inkoustu
na Tvém bílém papíru
a možná až jednou vyrostu
sejdem se v jiném vesmíru
a možná až jednou vyrostu
naše duše budou ve smíru.

Já teď nalazena do emollu
něžně Krylem pokrytá
na posteli s hlavou dolů
a půlnoc čerstvě odbytá.

Dunivý zvuk tramvají
Plaváčka budí ze spánku
na prstech počítám, máš nemáš mě rád
článek po článku

RF..